

ПОВЕЋАЊЕ ИЗНОСА ПОТРАЖИВАЊА ОБЕЗБЕЂЕНОГ ЗАЛОГОМ НА УДЕЛУ

Дата сагласност власника 50% удела у привредном друштву за закључење уговора о залози на целокупном уделу другог уделничара, односи се и на доцније закључене анексе тог уговора којим је увећан првобитно одређени износ обезбеђеног потраживања.

Из образложења:

"Првостепени суд усваја тужбени захтев због изостанка сагласности тужиоца као власника 50% удела на закључење Анекса 2 налазећи да је таква сагласност била неопходна према одредбама оснивачког акта привредног друштва, важећег у моменту закључења основног уговора о залози и одредби члана 130. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, број 125/04) важећег у време закључења основног уговора.

Другостепени суд због погрешне примене материјалног права преиначује првостепену пресуду и одбија тужбени захтев, налазећи да је залога на уделу првотуженог установљена основним уговором, на који је дата сагласност тужиоца као другог оснивача привредног друштва, у складу са тада важећим Оснивачким актом и Законом о привредним друштвима, док је спорним Анекосм бр. 2 само увећано потраживање које се обезбеђује из ког разлога сагласност друштва односно тужиоца, као другог члана на није ни била услов пуноважности Анекса бр. 2.

Према оцени Врховног касационог суда, другостепени суд је правилно применио материјално право када је одбио тужбени захтев.

У конкретном случају предметним анексом није конституисана залога на уделу, већ је увећан износ потраживања обезбеђеног залогом. Стога за закључење анекса није била потребна сагласност скупштине, у смислу одредбе члана 177. Закона о привредном друштвима („Службени гласник РС“, број 36/11). Промена висине обезбеђеног потраживања није била условљена давањем сагласности скупштине. Закључењем анекса не дира се у права тужиоца као другог власника удела предметног привредног друштва, већ у права лица које је удео већ пуноважно заложено. Основним уговором је установљена залога на уделу првотуженог, на шта је тужилац као други члан друштва дао сагласност, у складу са тада важећим оснивачким актом и Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, број 125/04). Наведеним уговором установљена је залога на целокупном уделу првотуженог, а чињеница да је побијаним Анекосм бр. 2 првотужени удео оптеретио у већем обиму у односу на првобитно правноваљано установљену залогу нема утицаја на само друштво, нити на чланска права тужиоца као другог члана. У случају да дође до продаје заложеног удела, купац удела свакако постаје нови члан друштва без обзира на висину оптерећења.

Без утицаја је позивање ревидента на одредбу члана 63. Закона о заложном праву на покретним стварима уписаним у регистар која се односи на упис измена и допуна битних елемената већ уписаног заложног права у регистар, али не и на пуноважност предметног анекса на основу ког је повећан обим већ установљене залогне

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Прев 121/2018 од 16.11.2018. године, утврђена на седници Грађанског одељења од 10.12.2019. године)